

Íslandssáttmálin:

Hóttir føroyskt umhvørvi og arbeiðspláss

– Vit verða ein av føroysku fyrítøkunum, sum koma at merkja sviðan av uttanríkispolitikkinum hjá lógmanni, Jóannesi Ejdesgaard, sigur Einar Waag, stjóri á Føroya Bjór í Klaksvík

AVLEIÐINGAR

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Í hesum døgum sita føroysk embætisfólk og kýta seg fyri at fáa Íslandssáttmálan fyri tingið.

– Lógaruppskotið kemur at hava álvarsligar avleiðingar fyri føroyskt vinnulív. Føroya Bjór, sum í út við 118 ár hevur virkað á føroyska marknaðinum, er ein av fyrítøkunum, sum kemur at merkja sviðan av hjartamálinum hjá lógmanni.

Hetta sigur Einar Waag, stjóri í Føroya Bjór.

Hann vísir á, at íslenska vinnulívið hevur yvirfyri uttanlandsdeildini hjá lógmanni trumfað ígjøgnum, at øl- og sodavatnsdósir skulu inn á føroyska marknaðin, hóast umhvørvisvinarligir landspolitakarar seinastu

nógvu árinu hava verið hart í móti, at dósir og onnur eingangs embalasja skal koma á okkara marknað.

Føroysku bryggjaríni hava í síni framleiðslu innrættað seg eftir hesum politiska veruleika og tískil ikki gjørt íløgur í dósakolonnur, sum tað verður rópt.

– Íløgurnar í útgerð til dósaáfylling eru í mun til føroyska marknaðin so stórar, at tær als ikki loysa seg, sigur Einar Waag.

Tað, sum Einar rópar ”politiska hjartabarnið hjá lógmanni”, heldur hann kemur at viðføra, at føroysku bryggjaríni mugu síggja í eyguni, at móti sumri verður framleiðslan hálverað.

Multinationalir stýra

– Íslandssáttmálin leggur upp til, at føroyskar vørur hava frítt at fara á íslenska marknaðinum. So, her skuldu verið móguleikar fyri stórra útflutningi. Føroya Bjór hevur gjørt royndir at koma á íslenska marknaðin. Hetta vísir seg tíverri at vera ógvuliga torført, tí tað eru stór multinational

Stjórinn í Føroya Bjór, Einar Waag, heldur, at føroysku myndugleikarnir boyggja seg fyri multinationalum fyrítøkum í Íslandi

bryggjaríir, sum stýra hesum marknaði, sigur hann.

Stjórinn í Føroya Bjór vísir á, at tað, sum kanska er verri fyri Føroyar í longdini, er tey negativu árinu, sum blikk og eingangsíløt koma at hava fyri umhvørvið.

– Higartil hava føroyskir politikarar sæð tæðningin av at verja umhvørvið á landi og sjógvi móti eingangsíløtum. Tað eru eisini onnur lond, sum við lív og sál verja um sítt umhvørvi, og eitt av

hesum londum er Grønland, sigur hann.

Grundsjónarmiðið í handilsavtaluni millum Føroyar og Ísland er, at vørur skulu hava frítt at fara millum londini, tó so, at atlit skulu takast fyri serligum viðurskiftum.

– Hóast vørur og rávørur skulu hava frítt at fara, er tað ein sannroynd, at tað ber ikki til hjá íslenskum skipum at leggja rávøru upp her á landi.

Óbúnir politikarar

Einar Waag heldur tí nógva benda á, at tað er sera ”agressiva” íslenska vinnu- og handilslívið, sum í hesum fòrinum leggur føroyskar politikarar undir trýst - og at hesir eru við til at ofra føroyskt vinnulív.

– Við hesum í huga, er tað ein góður spurningur, um okkara landspolitikkarar eru búnir at føra uttanríkispolitikk, heldur Einar Waag, stjóri í Føroya Bjór.

Innlendismálaráðið:

Ætlar sær at broyta ”embalasjulógina”

Hugsandi er, at íslenskir útflytarar ætla sær at koma til Føroya við drykkjuvørum í eingangsíløtum, og tá eigur ”embalasjulógin” ikki at ”diskriminera” íslensku vørurnar – um tað er diskriminering ikki at loyva eingangsíløtum

DRYKKJUVØRUR

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Ein av lógunum, sum innlendismálaráðið í lóguni arbeiðir við at broyta, er lógin um ”íløt til øl, mineralvatn og lidnar leski-drykkir”.

Hetta er sonevnda ”embalasjulógin”, sum eitt nú ásetir, at ikki er loyvt at flyta inn ella selja drykkjuvørur í eingangsíløtum, t.v.s. íløtum, sum bert einaferð verða nýtt til upprunaliga endamálið, sum lógin sigur.

Í lóginu stendur eisini, at Toll-og Skattstova Føroya kann geva fyrítøkum loyvi til at flyta inn ella selja drykkjuvørur í eingangsíløtum til skip og flogfær, sum ”kunnu proviantera toll-og avgjaldsfrítt sambært kunngerð um

proviantering av skipum og flogfærum til nýtslu umborð ella til sølu til ferðafólk”.

Í einum øðrum broti í ”embalasjulógini” stendur, at ”Toll-og Skattstova Føroya kann krevja, at framleiðarar/innflytarar av nevndu drykkjuvørum skulu prógva, at innsavningar-og returskipan er til steðgar sum tryggjar, at íløtini verða send aftur til endurfylling”.

Íslandssáttmálin

Orsøkin til, at innlendismálaráðið arbeiðir við at broyta ”embalasjulógina”, er Høysíksáttmálin millum Føroyar og Ísland.

Innlendismálaráðið heldur nevnliga, at ásetingin í lóginu um forboð ímóti innflutningi av eingangsíløtum ikki er í tráð við tað, sum ”man vil við sáttmálanum við Ísland”, tí lógin forðar fyri ”vørufrelsi”, sum er ein partur av sáttmálanum.

Tí metir ráðið, at lógin eigur at verða broytt.

Hugsast kann nevnliga, at íslenskir útflytarar hugsa sær at koma higar til lands við drykkjuvørum í eingangsíløtum, og tá eigur ”embalasjulógin” ikki at ”diskriminera” íslensku vørurnar – um tað er diskriminering ikki at loyva hesum.

Íslandssáttmálin:

Gerast til lóg yvir øðrum lógum

Orsøkin til, at lögmaður og landsstýrið vilja gera sáttmálan millum Føroyar og Ísland til lóg, er, at vit hava ein hóp av lógum í Føroyum, sum skulu broytast, um íslendingar skulu fáa tey rættindi í Føroyum, sum sáttmálin leggur upp til. Hetta er ein ”teknisk” loysn, sum politiskt stríð er – og ivaleyst fer - at vera um

SÁTTMÁLI

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Hoyvíkssáttmálin, sum er sáttmálin millum Føroyar og Ísland við teimum fýra grundleggjandi frælsunum fyri vørur, tænastur, kapital

og fólk, ertil politiska viðgerð í uttanlandsnevndini.

Ætlanin hjá lógmanni og landsstýrinum er, at allar tær skyldur, sum Føroyar við sáttmálanum koma at hava mótevgis Íslandi, verða avgreiddar á tann hátt, at sjálvur sáttmálin verður gjørdur til lóg.

Hetta er ein ”tekniskur”, sum politiskt hevur verið funnist at, tí sáttmálin við hesum verður hevjaður yvir allar aðrar galdandi lógir, sum kunnu hava tæðning í viðurskiftunum millum Føroyar og Ísland.

Tá ið sáttmálin er samtyktur á tingi, kann ein íslendingur, sum kemur til Føroya, við sáttmálanum í hondini vísa á, hvørji rættindi hann hevur í Føroyum.

Her standi eg!

Vit kunnu taka eitt tilvildarligt dømi:

Sum er, kann ein

íslendingur ikki reka ein biograf í Føroyum, tí her krevst, at hann er danskur ríkisborgari við bústaði í Føroyum.

Tá ið Hoyvíkssáttmálin er vorðin lóg, kann íslendingurin standa við sáttmálanum í hondini í Føroyum og siga, at hann hevur hesi rættindi – líka mikið, hvat ein onnur lóg sigur.

Og soleiðis verður tað allan vegin ígjøgnum – og ikki minst, tá ið talan er um sonevndar tekniskar handilsligar forðingar.

Orsøkin til, at lögmaður og landsstýrið vilja gera sáttmálan millum Føroyar og Ísland til lóg, er, at vit hava ein hóp av lógum í Føroyum, sum skulu broytast, um íslendingar skulu fáa tey rættindi í Føroyum, sum sáttmálin leggur upp til.

Hetta er lættari sagt enn gjørt – í eini handavending, og ikki er vist, at onkur lóg tá ikki liggur eftir, sum

ikki er broytt samsvarandi sáttmálanum.

Eingin ”feilur”...

Á henda hátt, heldur lögmaður, at vit best kunnu avgreiða tær skyldur, sum Føroyar koma at hava mótevgis Íslandi – og við at gera sáttmálan til lóg, koma vit heldur ikki at gera nakrar ”feilir”, sum fólk, ið standa málinum nær, taka til.

Sambært stýrisskipanarlógini, grein 55, verður sáttmálin, tá ið hann er samtyktur á lögtingi, soleiðis ein binding yvirfyri Íslandi.

Lögmaður heldur soleiðis, at vit í fyrsta lagi eiga at binda okkum yvirfyri Íslandi, í øðrum lagi binda vit okkum inneftir, og í triðja lagi mugu vit fremja neyðugu lógarbroyingarnar í einstøku lógunum, sum stríða ímóti sjálvum sáttmálanum millum Føroyar og Ísland.